

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010258
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2016, prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

L. R.,

nar. XX.X.XXXX v S. U. D., trvale bytom N. U. H., U. L. XX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/19/2015 zo dňa 26. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por., § 320 ods. 1 písm. a/ Tr.por. z dôvodu podľa § 280 ods. 2 Tr.por. sa trestná vec obžalovaného L. R. pre skutok, dňa 18.12.2014 v čase o 11.20 hod. v predajni obchodného domu Kaufland v Dubnici nad Váhom, UI. Továrnska od cudzil banány o váhe 0,656 kg v hodnote 0,52 €, a to tým spôsobom, že na samoobslužnej váhe odvážil 4 ks banánov a následne 2 ks banánov a použil iba jeden štítok s váhou a cenou za dva banány, zaplatil, prešiel cez pokladničnú zónu s tým, že následne pri východe z predajne s takto odcudzeným tovarom bol zadržaný pracovníkom bezpečnostnej služby obchodného domu Kaufland, čím odcudzením banánov o váhe 0,656 kg v hodnote 0,52 € vznikla poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35790164 škoda vo výške 0,52 €, kde obvinený tovar dodatočne uhradil v plnom rozsahu, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to blokovou pokutou nezaplatenou na mieste č. XXXXXXXXX zo dňa 26.04.2014, právoplatným dňa 26.04.2014 vo výške 30 €, taktiež bol za obdobný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/54/2014 zo dňa 01.04.2014, právoplatného dňa 23.05.2014,

kvalifikovaného obžalobou ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. postupuje Okresnému úradu Trenčín - pracovisko Dubnica nad Váhom, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože žalovaný skutok nie je trestný čin a iný orgán by ho mal prejednať ako priestupok.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože bolo podané oneskorene.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný L. R. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., pretože dňa 18.12.2014 v čase o 11:20 hod. v predajni obchodného domu Kaufland v Dubnici nad Váhom, ul. Továrenská odcudzil banány o váhe 0,656 kg v hodnote 0,52 € a to tým spôsobom, že na samoobslužnej váhe odvážil 4 ks banánov a následne 2 ks banánov a použil iba jeden štítok s váhou a cenou za dva banány, zaplatil, prešiel cez pokladničnú zónu s tým, že následne pri východe z predajne s takto odcudzeným tovarom bol zadržaný pracovníkom bezpečnostnej služby obchodného domu Kaufland, čím odcudzením banánov o váhe 0,656 kg v hodnote 0,52 € vznikla poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35790164 škoda vo výške 0,52 €, kde obvinený tovar dodatočne uhradil v plnom rozsahu, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to blokovou pokutou nezaplatenou na mieste č. XXXXXXXX zo dňa 26.04.2014, právoplatným dňa 26.04.2014 vo výške 30 €, taktiež bol za obdobný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/54/2014 zo dňa 01.04.2014, právoplatného dňa 23.5.2014.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. v spojení s §§ 54, 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu povinnej práce vo výmere 50 hodín.

Podľa § 55 ods. 1, 3 Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka, a to osobne vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Proti tomuto rozsudku zahlásil v zákonnej lehote odvolanie prokurátor tak, že odvolanie smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, pričom trest uložený súdom prvého stupňa považoval za neprimerane mierny. Poukázal na to, že obžalovaný už bol 3-krát priestupkovo riešený, pričom v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti majetku. Obžalovaný sa tiež dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin krádeže, pričom mu reálne hrozí premena podmieneného trestu. Obžalovaný je špeciálnym recidivistom a drobných krádeží sa v posledných rokoch dopúšťa opakovane. Uložený trest preto neplní funkciu individuálnej ani generálnej prevencie. Prokurátor navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol. Proti rozsudku písomne podal odvolanie aj obžalovaný, pričom uznal svoju vinu s tým, že si chce trest zaplatiť.

Odvolací súd z podnetu odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Výrok o vine však trpí takými chybami, pre ktoré by bolo možné podať dovolanie podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Preskúmaním odvolania obžalovaného, odvolací súd zistil, že bolo podané oneskorene.

I. K odvolaniu prokurátora uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Pre naplnenie znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 alebo 2 Tr.zák. sa okrem iného vyžaduje, aby si páchatel prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám.

V prejednávanej veci však o takýto prípad nejde, pretože v skutkovej vete rozsudku (aj v obžalobe) je uvedené, že obžalovaný mal „odcudzit“ 2 ks banánov (o váhe 0,656 kg v hodnote 0,52 €) tak, že v samoobslužnej predajni na štyri kusy banánov použil iba jeden štítok, ktorým odvážil 2 a nie 4 banány. Súčasne je tu však uvedené, že obžalovaný s takto nesprávne označenou váhou tovaru (4 banány) prešiel cez pokladničnú zónu a zaplatil cenu za 2 banány. Pri východe z predajne s takýmto tovarom bol obžalovaný zadržaný pracovníkmi predajne.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný neodňal vec z dispozície vlastníka tým, že sa jej zmocnil (v samoobslužnej predajni si tovar berie zákazník sám do svojej „držby“ ešte pred zaplatením so súhlasom vlastníka), ale tým, že pri pokladni predajne mu bol tovar predavačom „odovzdaný“ ako riadne zaplatený. Pritom až týmto momentom získal neoprávnene obžalovaný možnosť trvalej dispozície s tovarom mimo predajne. (Iná právna situácia by však bola, ak by obžalovaný takýto tovar „spotreboval“ ešte priamo v predajni).

V prejednávanej veci teda k prisvojeniu veci - k získaniu možnosti trvalej dispozície s vecnou a vylúčením dispozície vlastníka, došlo nie zmocnením sa veci, ale podvodným konaním tak, že vlastník veci túto obžalovanému sám „dobrovoľne“ vydal v rámci kúpno-predajného vzťahu. Vlastník tovaru bol pritom kupujúcim úmyselne oklamáný na množstve (a tým aj na cene) tovaru, ktorý bol predmetom kúpno-predajného vzťahu.

Takéto konanie obžalovaného preto nemalo byť právne kvalifikované ako trestný čin krádeže, ale do úvahy by mohol prichádzať trestný čin podvodu. Podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. sa trestného činu podvodu dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo niečí omyl využije. Vyššie uvedené prelepovanie štítkov, označujúcich váhu a cenu tovaru s úmyslom oklamať predajcu, jednoznačne možno považovať za naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu v podobe uvedenia do omylu.

Pre naplnenie znakov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. sa však vyžaduje, aby na cudzom majetku bola spôsobená aspoň malá škoda (266 €), čo v prejednávanej veci splnené nebolo. Tento trestný čin pritom ale nemá obdobné ustanovenia, ako pri prečine krádeže podľa § 212 Tr.zák., kde aj spôsobenie nižšej škody sa považuje za trestný čin v prípade predchádzajúceho postihnutia za obdobný priestupok alebo odsúdenia za taký trestný čin. Preto žalované konanie nenapĺňa znaky trestného činu, ale by mohlo byť prejednané ako priestupok.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené v bode I. tohto uznesenia.

II. Preskúmaním odvolania obžalovaného, odvolací súd zistil nasledovné. Podľa § 306 ods. 1 Tr.por. je opravným prostriedkom proti rozsudku odvolanie. Podľa § 309 ods. 1 Tr.por. lehota na podanie odvolania je 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 26.6.2015 odvolací súd zistil, že obžalovaný L. R. bol prítomný pri vyhlásení rozsudku, pričom po poučení o opravnom prostriedku tu uviedol, že si ponecháva lehota na rozmyslenie. Z písomne podaného odvolania obžalovaného prostredníctvom pošty, odvolací súd zistil, že obžalovaný podal odvolanie na prepravu na pošte dňa 7.8.2015.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že 15-dňová lehota začala obžalovanému bežať nasledovný deň po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a skončila dňa 13. júla 2015 (pondelok). Ak teda obžalovaný podal odvolanie až 7. augusta 2015, podal ho oneskorene. Preto odvolací súd jeho odvolanie zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr.por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.